

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Spes & Fiducia, Cuius Iudicisqve Dei, Erga Homines In Hac
Vita Existentes, Firmata**

Stengel, Georg

[S.l.], 1645

§. 1. Status homines in justitiâ originali existensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49823](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49823)

24 *Cap. II. Desertis succurrere Deum*

Esther
4. 14.

filium illi Mardocheus ante oculos posuit, ut eam moueret, ad causam populi sui, apud regem, agendam. *Et quis nouit, utrum idcirco ad regnū veneris, aiebat, ut in tali tempore parareris? Talis spes nostra est & Maria, super omnes choros Angelorum exaltata, ut, in tali tempore tribulationis, tanquam mediatrix nostra, pararetur; per quam, cū iam actum esset de nobis, Christum primariam spem nostram accepimus. De quo beneficio itidem est aliquid à nobis memorandum. Nam omnia veteris Testamenti, in hoc argumentum, exempla afferre, immensum esset opus.*

CAPVT II.

Aliunde Relictorum Deo maiorem curam esse, etiam noui Testamenti exemplis, hoc est, ex Incarnationis, Passionis, & missionis S. Spiritus mysterio ostenditur.

§. I.

Status hominis, in iustitia originali, existentis.

Cyrus potentissimus, & quondam nobilissimus Persarum rex, præstans ingenio atq; imperij gloria,
cum

eum Persæ , vt refert Plutarchus , cupere-
rent , pro suâ montanâ & asperâ , pla-
nam & mollem regionem occupare , non
permisit , quòd diceret : *Vt plantarum se-
mina, sic hominum vitas regionibus similes
fieri.* Ita mihi videtur etiam diuina sa-
pientia iudicasse : iudicauit enim præstare ,
vt non omnia sint in mundo plana ; & adeò
censuit , melius esse de malis bona elicere ,
quàm mala , in Mundo , non permittere .
Inter summa autem mala est peccatū , fons &
radix omnis mali. Ante Mundi creationem ,
homo , æternū retro , nihil erat . Ex eo
nihilò , velut è tenebris in lucem , ita in suam
naturam & vitam productus est , forma , spe-
cie , proprietatibus , & omnibus ornamentis
naturalibus dotatus . Inter quas dotes , cum
& ratio esset atque intellectus , quibus ad si-
militudinem & imaginem Dei accessit , sta-
tuit eum diuina bonitas sibi etiam similio-
rem reddere , & ad statum supernaturalem
extollere . Quare naturæ illius gratiam , ve-
lut auro gemmam , superaddidit , vt eum ad
altiorem ordinem , statumq̃ , diuinum eleua-
ret ; in quo naturalibus donis instructo eti-
am bona diuina communicarentur . Itaque ,
præter infusam naturalium rerum cognitio-
nem,

nem, etiam fide illum diuina ornauit, qua Deum, tanquam finem quoque supernaturalem supremamq; beatitudinem suam obiectiuam, cognosceret: spe eum instruxit, vt ex Elysijs illis campis, & amabili, sed terreno Paradiso, ad maiora cœlestiaq; gaudia, meliore flamma incensus, anhelaret: charitate diuinâ inflammauit, vt cor illius, fidei rei ignis vi, sursum ferretur: iustitia originali decorauit, vt omnes illicitos motus haberet in potestate, denique, ne vllum decus deesset, nulla illi virtus defuit. His tantis auxilijs firmatus æternam vitam, planissima via, erat aditurus, si voluisset.

§. II.

Cur homini libertas arbitrii à Conditorē data?

Quia verò nihil coactum est gloriosum, libertas arbitrij est illi relicta. In æquilibrio positus, quò libuit, potuit se se sponte inclinare. Hinc vel laus, vel vituperatio omnis. Arbitrio vtenti vel præmium, vel pœna decernitur. *Qui probatus est in illo, & perfectus est, erit illi gloria æterna: qui potuit transgredi, & non est transgressus: facere mala, & non fecit: ideò stabilita sunt bona illius in Domino, ideò bona promissa semper duratura.* Hac

de

*Eccli. 31.
10.*